

R. AUER, *Kod crvenog svjetla*. Zagreb, Moderna galerija

1965–67. Od 1974. radi na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Projektira školske ustanove: institut Poljoprivrednog fakulteta u Zagrebu, 1976 (s B. Radimirom i L. Pleštinom); srednjoškolski centar »Pavao Lozo« u Imotskom, 1979; osnovnu školu u Aržanu, 1980; dječji vrtić i jaslice u Imotskom, 1980. Sudjeluje na natječajima za rješenje centra Zagreba, 1969 (s V. Richterom i Z. Grpcem, III. nagrada), za rješenje centra Južnog Zagreba, 1971. (s I. Franićem i Z. Grpcem, III. nagrada), za rješenje Trga Francuske Republike u Zagrebu, 1977 (s B. Siladinom i I. Bilićem, III. nagrada), za rješenje Doma zdravlja »Centar« u Zagrebu (s B. Siladinom, III. nagrada), 1984. God. 1968. bila je suradnik D. Džamonje na natječaju za Spomen-kosturnicu u Barletti (Italija). Veliku nagradu Zagrebačkog salona dobila je 1979.

J. M. M.

AUGUSTINCI, naziv za dva po svojem značenju različita reda u Katoličkoj crkvi. *Regularni kanonici Sv. Augustina* nastali su od skupina kanonika koje su u XII. st. dobile status redovničkih zajednica (po »Reguli Sv. Augustina«). U Ugarskoj i Slavoniji nazivali su se i superpelicijatima. Najranije se spominju 1198. u Banoštoru u Srijemu. U Vaški u Podravini

Imao je osobine prosjačkoga reda i vrlo brzo se širio. U Garešnici, odn. Gariću, spominje se s crkvom Bl. Dj. Marije 1273 (ruševine u Beloj Crkvi u Moslavini). U Križevcima utvrđeni samostan s crkvom Bl. Dj. Marije (na mjestu grkokat. crkve i dvora) zabilježen je u ispravi 1325. Iz toga vremena se očuvao gotički pečatnjak »brata Ivana iz Križa Reda svetog Augustina«. U Iloku je Red dobio mjesto za svoj samostan i crkvu Sv. Ane 1344. U Borovu se 1427. spominju njihova »kamena crkva Sv. Margarete djevice i samostan«. Svi su ti samostani propali u turskim osvajanjima. Izuzetak je samostan u Rijeci, koji je 1315. osnovao feudalni gospodar toga kraja Hugo Devinski. Riječki augustinci djelovali su do 1788; bili su učeni propovjednici, diplomati i sl. Romaničko-gotički samostan i crkva Sv. Jeronima više su puta pregrađivani. Crkvu su 1949. preuzeli dominikanci.

LIT.: L. Dobronić, Augustinci u srednjovjekovnoj Slavoniji i Hrvatskoj, CCP, XI, 1987, 20. L. D.

AUGUSTINČIĆ, Aleksandar, scenograf (Zagreb, 19. X. 1921). Studij slikarstva i scenografije završio je na Akademiji u Zagrebu 1950 (Lj. Babić). Scenografiju je usavršavao u Parizu (1957, 1965) i Bayreuthu (1966). Bio je stalni scenograf u zagrebačkom HNK-u od 1950 (N. Machiavelli, *Mandragola*) do 1979 (G. Puccini, *La Bohème*) te umjetnički voditelj i kreator rasvjete. Tu je opremio oko 200 predstava (P. Mascagni, *Cavalleria rusticana*, 1952; M. Ravel, *Sat Španije*, 1952; M. P. Musorgski, *Slike s izložbe*, 1952; B. Shaw, *Cezar i Kleopatra*, 1954; I. Stravinski, *Petruška*, 1956; P. I. Čajkovski, *Pikova dama*, 1957; G. Puccini, *Madame Butterfly*, 1957; E. Chabrier, *Igra marioneta*, 1959; Berlioz, *Fantastična simfonija*, 1959; A. Adam, *Giselle*, 1965; S. S. Prokofjev, *Romeo i Julija*, 1965; P. I. Čajkovski, *Trnoružica*, 1971; W. Shakespeare, *Hamlet*, 1975; R. Wagner, *Ukleti Holandez*, 1975). Njegove su inscenacije jednostavne i funkcionalne, a posebno se ističu apstraktna rješenja za balet. Razvio je osobit likovno-scenski izraz utemeljen na boji i mnogostrukoj primjeni rasvjete. Radio je i za mnoge druge pozornice u zemlji (Zagreb, Pula, Varaždin, Dubrovačke ljetne igre, Karlovac, Rijeka) te u inozemstvu (M. P. Musorgski, *Boris Godunov*, Torino 1978). Izradio je oko 300 televizijskih inscenacija. Kao scenograf izlagao je na Bijenalu moderne umjetnosti u São Paulu (1959) i samostalno u Zagrebu 1982. Batio se slikarstvom; svoje pasteles zagorskih krajolika izlagao je u Klanjcu 1992.

LIT.: A. Celio-Cega, Scenografija Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu (1945–1967), Zagreb 1985. — Repertor hrvatskih kazališta 1840–1860–1980, I. i II, Zagreb 1990. V. Fo.

AUGUSTINČIĆ, Antun, kipar (Klanjec, 4. V. 1900 — Zagreb, 10. V. 1979). Od 1918. studira kiparstvo na Visokoj školi za umjetnost i obrt (R. Valdec i R. Frangeš-Mihanović), a kada je škola pretvorena u Kraljevsku

AUGUSTINCI, pečatnjak samostana u Križevcima, oko 1325. Zagreb, Arheološki muzej

isprave od 1293. do 1462. potvrđuju postojanje njihova samostana i crkve Bl. Dj. Marije. Prepozit samostana u Vaški imao je pravo izdavati isprave (»locus credibilis«). U Irigu u Srijemu samostan s crkvom Bl. Dj. Marije spominje se 1393. Nestali su netragom vjerojatno još prije turskih osvajanja. *Red braće pustinjača (eremita) Sv. Augustina* nastao je 1256. potvrdom pape Aleksandra IV. o ujedinjenju pustinjačkih skupina i zajednica.